

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113208793
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2113208793.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o medzičasom plnoletú T. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, M., zastúpenú JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom, Nám. SNP 2, Trnava, dieťa rodičov: matka - A. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, M., zastúpená JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom, Nám. SNP 2, Trnava a otec - H. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. X, M., zastúpený splnomocnencom: EQUIDEM - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hornopotočná 1, Trnava, o zníženie výživného, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12. septembra 2016, č. k. 20P/59/2013-495, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného a v časti trov konania **r u š í a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného, návrh matky na zvýšenie výživného a návrh plnoletej T. na zvýšenie výživného zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), keď na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom nedošlo ani na strane otca, ani na strane matky a ani medzičasom plnoletej T.. Súd po porovnaní okolností dôležitých pre určenie výživného Súd po porovnaní okolností dôležitých pre určenie výživného, a to v čase ostatného rozhodnutia o výživnom č.k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.06.2010 a v súčasnosti dospel k záveru, že k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom, nedošlo ani na strane otca, ani matky ani medzičasom plnoletej T.. Súd bol toho názoru, že otec v konaní nepreukázal relevantným spôsobom svoj príjem, svoje majetkové pomery, resp. nakladanie a spotrebovanie svojich úspor a výnosov, bral na seba neprimerané majetkové riziká, dostatočne nevyužíva svoje schopnosti dosahovať vyšší príjem a má nadštandardnú životnú úroveň. Keďže súd dospel k záveru, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca, tento je schopný platiť výživné v naposledy stanovenej výške a T. je stále oprávnená sa podieľať na životnej úrovni svojho otca a teda okrem základných výdavkov medzi jej odôvodnené potreby je možné zaradiť aj nadštandardné výdavky rovnako ako v čase ostatného rozhodnutia. Navyše v dôsledku uplynutia času od ostanej úpravy s prihliadnutím na valorizačnú klauzulu niet pochyb o tom, že T. je staršia, vyspelejšia a náklady aj na jej základné odôvodnené potreby sa zvýšili. T. v čase ostatného rozhodovania síce bola študentkou strednej školy a toho času je študentkou vysokej školy, čo by samé osobe bolo možné považovať za podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného, avšak len za situácie, ak by T. aj v súčasnosti hrala tenis, nakoľko v čase ostatného rozhodnutia mala T. zvýšené výdavky, odôvodňujúce vyššiu výšku výživného, len s tenisom, ktorý už od konca roka 2013

nehráva a preto časť výživného určená v minulosti na výživné, môže od septembra 2014 pokrývať jej zvýšené výdavky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole. Súd teda dospel k záveru, že nakoľko otcovi sa príjem ani majetkové pomery od posledného rozhodnutia o výživnom nezvýšili, je schopný platiť výživné v naposledy stanovenej výške 600 eur a na ostatné výdavky plnoletej T. nad uvedenú sumu, ktoré boli nadštandardné v čase ostatného rozhodovania o výživnom a nadštandardné sú aj v súčasnosti, je povinná prispievať matka, ktorá má taktiež vyživovaciu povinnosť k T. a na mimoriadnych výdavkoch, ktoré nie sú pokryté výživným od rodičov, sa musí podieľať aj samotná T., alebo tieto eliminovať. Preto súd návrh otca na zníženie výživného na medzičasom plnoletú T. a rovnako návrh matky a plnoletej T. na zvýšenie výživného zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon iné rozhodnutie o náhrade trov konania neustanovoval.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a výživné znížiť na výšku minimálneho výživného. Poukázal na to, že súd sa zaoberal posudzovaním jeho majetkových pomerov od roku 2003 a nie od poslednej právoplatnej úpravy v roku 2010. Bol toho názoru, že súd mal vykonať dokazovanie len vo vzťahu k zmene na strane otca od poslednej úpravy a mal skúmať potreby oprávnenej a možnosti povinného. V odôvodnení súd konštatoval (obsahovo doslovne zhodne s rozsudkom sp. zn. 27C/229/2009), že otec súdu okrem výnosov z finančných prostriedkov vo výške 225.718,65 eur nepreukázal súdu aké mal ostatné príjmy. Mal za to, že tento názor súdu je nesprávny s ohľadom na skutočnosť, že v konaní uviedol, že nepracuje od roku 2006, kedy ukončil podnikateľskú činnosť. Taktiež uviedol, že nemá žiadny ďalší príjem a žije len z úspor a výnosov, ktoré súdu preukázal. Z uvedeného dôvodu je preto nelogické, že súd kladie otcovi za vinu, že nepreukázal ďalší príjem, ktorý v skutočnosti ani nemal. Tento záver súdu je zjavne nesprávny a zle interpretovaný, keďže finančné prostriedky, ktoré otec v roku 2007 vložil do cenných papierov, sú tie isté finančné prostriedky, ktoré v roku 2004 otec požičal manželom C., ktorí tieto finančné prostriedky riadne vrátili a následne ich otec použil na nákup dvoch cenných papierov. V súvislosti s uvedeným bol toho názoru, že v predchádzajúcom konaní preukázal, že jeho príjem z výnosov v roku 2009 bol cca 500 eur po zdanení. Za nesprávne považoval tvrdenie súdu o neprimeranom majetkovom riziku pri nakladaní s peniazmi v prípade ich bezúčelového požičiavania blízkym priateľom otca. Poukázal pritom na skutočnosť, že on vždy dôverne poznal finančnú, ako aj majetkovú situáciu osoby, ktorej požičiaval finančné prostriedky a peniaze poskytol len v prípade, že si bol vedomý toho, že dlžník ich vráti. Toto tvrdenie oprel o skutočnosť, že nikdy neuviedol, že by mu bol niekto dlžný peniaze a že preto nemôže uhrádzať stanovené výživné. Všetky požičané peňažné prostriedky mu boli včas, t. j. v dohodnutej lehote vrátené. Toto jeho konanie mu naopak umožnilo požičať si finančné prostriedky na platenie súdom stanoveného výživného v čase, keď mal v bankových inštitúciách viazané finančné prostriedky v podobe cenných papierov. Namietol výdavky plnoletej T. v súvislosti so štúdiom na vysokej škole v Dánsku, nakoľko on vôbec nebol oslovený, či s takýmto štúdiom súhlasí a tiež v konaní nebolo preukázané, že by dcéra nemala možnosť získať obdobné vzdelanie aj štúdiom na slovenskej vysokej škole, ktoré by bolo bezodplatné. Za nesprávny taktiež považoval záver súdu týkajúci sa finančných a majetkových pomerov matky, kedy súd uznal matke opodstatnený výdaj splátky hypotekárneho úveru vo výške 266,47 eur. Otec uviedol, že v rámci vyporiadania BSM kúpil matke 3-izbový byt č. XX, na X p. na Q. XX v M., v ktorom následne bola vykonaná drobná rekonštrukcia v sume 4.000 eur. Matka však v konaní uviedla, že spláca hypotekárny úver vo výške 54.000 eur, ktorý si zobrala na rekonštrukciu bytu. Bol toho názoru, že takáto nadštandardná rekonštrukcia bytu je neodôvodnená. Za nesprávnu považoval tiež úvahu súdu o jeho nehospodárnom správaní sa v súvislosti s kúpnu zmluvou, ktorú uzatvoril s R. W., keď spolu s ním ako kupujúci uzavreli zmluvu s Y. H. ako predávajúcim dňa 2.2.2011, na základe ktorej nadobudli do podielového spoluvlastníctva podiel 1/2 bytu č. XX na X p. na ulici F. XX v M., v bytovom dome súp. č. XXXX, postavenom na parc. č. 1635/118, zapísanom na LV XXXX za kúpnu cenu 40.000 eur. On však nemal dostatok finančných prostriedkov, preto si peniaze požičal od K. S. sumu 20.000 eur na kúpu predmetného bytu. Uvedené súd vyhodnotil tak, že otec vzal na seba neprimerané majetkové riziko s poukazom na to, že R. W., ktorému otec týmto mal pomôcť, kúpil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.4.2014 podiel otca na uvedenej nehnuteľnosti za kúpnu cenu 15.000 eur, teda o 5.000 eur nižšiu, ako bola pôvodná cena jeho spoluvlastníckeho podielu, na základe čoho sa teda otec mal vzdať bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu. V súvislosti so súdom vytýkaným neprimeraným rizikom otec uviedol, že analogicky mohol súd klásť otcovi na ťarchu aj rizikové správanie sa v prípade kúpy a rekonštrukcie bytu pre matku, keďže matka nemala nárok na peniaze získané predajom nehnuteľností v T. (12.000 Sk) ako aj nárok na iný majetok otca. Otec napriek uvedenému

dobrovoľne matke kúpil byt a tento čiastočne prerobil. S poukazom na argumentáciu súdu je preto nelogické, že mu súd kúpu bytu nekládol za vinu ako neprimerané majetkové riziko, keďže sa zbavil časti majetku bezdôvodne. Ostatne ak by vedel, že na platenie výživného bude musieť speňažiť úplne všetko, čo sa speňažiť dá, tak by takto neuvážene nekonal a matke by byt nekúpil. Suma 70.000 eur, ktorú takto bezdôvodne matke poskytol, by mu postačila pri súčasne stanovenej výške vyživovacej povinnosti na 9 rokov. Súd taktiež poukázal na jeho výdaj v hodnote 1.000.000 Sk v čase rozvodu, ktorý vynaložil na jeho rodinnom dome na rekonštrukciu podkrovia, pričom od rozvodu v ňom žije sám. Uvedené súd považoval za neúčelné využívanie majetku, nakoľko otec v prípade nedostatku financií môže uvedený hodnotný rodinný dom speňažiť a zabezpečiť si bývanie primerané potrebám jednej osoby. Uvedený názor súdu považoval za nesprávny a alibistický, nakoľko súd vôbec nebral do úvahy, že k začatiu rekonštrukcie podkrovia došlo ešte v čase pred rozvodom manželstva a navyše rekonštrukcia bola vykonávaná v čase stretávania sa otca s dcérou. Poukázal na to, že okrem rodinného domu speňažil skoro všetok hnuťelný ako aj nehnuteľný majetok, práve s výnimkou predmetného rodinného domu. Bol toho názoru, že ak by predal aj poslednú cennú nehnuteľnosť, ktorá mu ostala a kúpil si 1-izbový byt, tak v prípadnom ďalšom konaní by bolo odôvodnenie rozsudku obdobné s argumentáciou, že môže bývať v unimobunke. Vo vzťahu k príjmu z predaja nehnuteľností v sume 12.000.000 Sk v roku 2003 uviedol, že s poukazom na tieto získané finančné prostriedky síce viedol aj s rodinou nadštandardný život, avšak stále vykonával podnikateľskú činnosť. Tvrdenie súdu, že následne zainvestoval a žil z úspor a výnosov je preto nesprávne. On ukončil živnosť až cca 3 roky po predaji nehnuteľností, a to dňa 8.2.2006, tak ako to vyplýva aj z výpisu zo živnostenského registra. Dôvodom ukončenia činnosti okrem získaných finančných prostriedkov z predaja nehnuteľností boli aj horšie hospodárske výsledky v roku 2005. On v konaní predložil dôkaz, že mu bol priznaný nárok na dávku v hmotnej núdzi, ako aj príspevok na bývanie a taktiež preukázal, že je vedený na úrade práce ako nezamestnaný. Navyše predložil ako dôkaz aj potvrdenie, že sa zúčastňuje aktívnych prác v A. W. I. A., so sídlom I. X, M.. Rovnako predložil potvrdenie preukazujúce, že sa uchádza o uplatnenie na trhu práce a že si sám aktívne vyhľadáva zamestnanie. K otázke predaja spoluvlastníckeho podielu za sumu 15.000 eur, teda o 5.000 eur nižšiu, než bola nadobúdacia cena, uviedol, že sa snažil spoluvlastnícky podiel predať za vyššiu sumu, avšak predaj polovičného podielu je veľmi ťažko realizovateľný. Zo strany druhého spoluvlastníka došlo s ohľadom na jeho finančné možnosti k navrhnutiu kúpnej ceny 15.000 eur. Otec s ohľadom na nízky príjem vyhľadáva všetky spôsoby zárobku, a to aj brigádnickú činnosť, resp. výpomoc, pričom má záujem o každý druh zamestnania. Predloženými dôkazmi preukázal, že sa snaží nájsť si uplatnenie aj ako robotník, poukázal na potvrdenie PSA Peugeot Citroën Slovakia. Bol toho názoru, že skutočnosť, že sa snaží všemožne si zabezpečiť príjem, pričom túto skutočnosť pred súdom pravdivo priznal (bez toho, aby o tom existovali nejaké dôkazy), nemôže mu byť za daných okolností kladená na ťarchu. Preukázal v konaní skutočnosť, že sa pohybuje v pásme chudoby, keďže je príjmateľom len dávky v hmotnej núdzi a príspevku na bývanie vo výške 117,40 eur. Napriek tejto skutočnosti je však naďalej povinný plnoletej dcére platiť výživné vo výške 600 eur. On nemá záujem vyhýbať sa plneniu si vyživovacej povinnosti, o čom svedčí okrem iného aj jeho snaha o zamestnanie sa a taktiež aj jeho predchádzajúci pracovný pomer, ktorý mal v roku 2014 a ktorý bol ukončený výpoveďou zo strany zamestnávateľa z organizačných dôvodov.

4. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrili plnoletá T. a matka, ktoré navrhli napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedli, že nemôže byť pravda, že otec minul na T. na tenis 3.000.000 Sk, nakoľko ide o zjavne premrštenú sumu a nemohol minúť viac ako 1.000.000 Sk. Sám otec na pojednávaní dňa 25.4.2016 uviedol, že do rekonštrukcie domu, na dovolenky a na dcéru, ktorá hrala tenis minul asi 3.000.000 Sk. Ďalej uviedli, že otec na miesto toho, aby bol rád a hrdý na to, že dcéra výborne študuje v zahraničí a bez problémov zvláda náročné štúdium v anglickom jazyku, je z toho nešťastný a nechce jej primerane prispievať na štúdium. Považovali za veľmi zvláštne a nepresvedčivo vyznievajúce tvrdenie otca ohľadne vlastníctva bytu č. XX, na X. poschodí, na F. ul. XX v M.. Poukázali na to, že otec na pojednávaní dňa 27.4.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 20P/69/2011 tvrdil, že predmetný byt bol kúpený za peniaze jeho matky a po rekonštrukcii v ňom bude bývať ona. Súčasne aj z predloženého čestného vyhlásenia matky K. S. zo dňa 18.4.2011 vyplýva, že požičala otcovi sumu 20.000 eur na kúpu podielu 1/2 bytu v M. na F.. XX, ktorý po zrekonštruovaní a odkúpení druhej polovice chce používať pre svoje účely. Podľa jej názoru pokiaľ otec vlastní nádherný rodinný dom v lukratívnej časti M., bude musieť platiť vyššie výživné, ktoré sa bude postupom času zvyšovať. Otec nič nespravil preto, aby fakticky mohol nastúpiť do práce, nakoľko i na pojednávaní dňa 25.4.2016 uviedol, že vo firme Volkswagen a ani Peugeot sa pýtať nebol, nakoľko pozíciu robotníka vykonávať nebude, keďže má strednú školu s maturitou. Otec sa len alibisticky oháňa tým, že sa pohybuje v pásme chudoby,

keďže je prijímateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevku na bývanie vo výške 117,40 eur a snaží sa tým preukázať, že nemá finančné prostriedky na platenie výživného vo výške 600 eur. Keby otec ozaj nemal finančné prostriedky na platenie výživného, tak by si určite našiel dobre platenú prácu, no zatiaľ nie je k tomu donútený.

5. K odvolaniu otca dieťa sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa je dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20P/59/2013 bolo konanie o návrhu otca na zníženie výživného a konanie o návrhu matky a plnoletej T. na zvýšenie výživného.

8. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného, návrh matky na zvýšenie výživného a návrh plnoletej T. na zvýšenie výživného zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadne z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného a súvisiacej časti trov konania.

10. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

11. Ostatný raz bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.3.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.6.2010, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené, v tom čase maloletá T. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo uložené platiť maloletej výživné v sume 600 eur mesačne a súčasne bol aj upravený styk otca s dieťaťom. T. v čase uvedeného rozhodnutia mala 14 rokov, bola žiačkou 4. ročníka osemročného gymnázia, za obedy v škole platila 26 eur mesačne, dva krát do týždňa chodila na doučovanie z angličtiny, za ktoré platila 7 eur za hodinu. T. bola zdravá, hrala aktívne tenis, s ktorým spojené náklady hradil otec až do prvého pojednávania v októbri 2009 vo výške 10 eur alebo 13 eur za hodinu tréningu podľa toho, či trénovala v hale alebo vonku. Okrem tenisu otec hradil i masáže, ale nevedel uviesť priemerné mesačné náklady, ktoré hradil v súvislosti s tenisom. Matka v čase ostatného rozhodnutia mala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 377 eur, poberala rodinné prídavky i daňový bonus. Bývala spolu s maloletou v prenajatom dvoj izbovom byte a nájomné uhrádzala vo výške 350 eur a 100 eur zálohové platby. Matka bola vlastníčkou bytu č. XX na X podlaží na ulici Q. XX evidovaný na LV č. XXXX. Matka mala len jednu vyživovaciu povinnosť. Otec v čase ostatného rozhodnutia bol dobrovoľne nezamestnaný asi od roku 2003 alebo 2004, nebol evidovaný na úrade práce. V roku 2003 predal nehnuteľnosť za 12.000.000,-Sk, ktoré následne investoval a žije u výnosov a úspor. Mesačné výdavky mal vo výške 572 eur. Bezplatne používal motorové vozidlo. Otec bol vlastníkom nehnuteľností zapísaných LV č. XXXX ako parc. č. 2168/2 o výmere 283 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 2168/3 o výmere 27 m² - zastavané plochy a nádvorcia, rodinného domu s.č. XXXX a garáže postavených na uvedených parcelách. Otec bol vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX ako parc. č. 1858/3 orná pôda vo výmere 29752 m² v podiele 1/7. Otec vlastnil motocykel EVČ: TT 503 AB a mal len jednu vyživovaciu povinnosť. Otec bol majetný, mohol si dovoliť byť dobrovoľne nezamestnaný od roku 2003, kedy odpredal nehnuteľnosť za 12.000.000,- Sk/398.327,03 €. Otec žil na nadpriemernej úrovni z úspor a výnosov svojho finančného a nehnuteľného majetku. Otec nepreukázal aké mal príjmy, súdu preukázal

len príjmy z výnosov finančných prostriedkov vo výške 225.718,65 € (3.450.000,- Sk + 3.350.000,- Sk= 6.800.000,- Sk), ktoré investoval v roku 2007 do cenných papierov. Súd konštatoval, že nakoľko otec v predchádzajúcom období opakovane požičiaval vyššie sumy peňazí bez úroku ide, o neúčelné vynakladanie peňazí. Otec v konaní nepreukázal výšku úspor, napriek svojmu tvrdeniu, že žije s úspor z predchádzajúcich období. Otec do septembra 2009, hradil všetky pomerne vysoké náklady spojené so športom dcéry (tréningy, masáže, účasti na turnajoch...). Otec v konaní sám uviedol, že nepracuje z dôvodu, že má peniaze, ktoré mu dovoľujú, aby nepracoval, potrebuje si odpočinúť.

12. Úlohou súdu prvej inštancie v konaní bolo zistiť všetky okolnosti dôležité pre určovanie výživného v čase nového rozhodovania, a to i späťne odo dňa začatia súdneho konania, teda od 8.4.2013.

13. Pri zisťovaní pomerov otca súd prvej inštancie vychádzal z toho, že dňa 8.11.2010 otec predal cenný papier za cenu 74.684,14 eur, ktorú sumu otec dňa 8.12.2011 vložil na vkladové životné poistenie osôb. Súd uviedol, že uvedenú sumu mal otec k dispozícii takmer rok, pričom hospodárenie s ňou v tomto období nepreukázal a preto mu súd neveril, že v rokoch 2010 - 2012 otec nemal žiadne voľné finančné prostriedky a na splácanie výživného si musel požičať peniaze. Uvedené vkladové životné poistenie otec zrušil a dňa 25.1.2013 vybral sumu 74.581,51 eur. Dňa 19.1.2011 otec predal ďalší cenný papier za cenu 81.407,40 eur, ktorá suma bola dňa 26.1.2011 pripísaná otcovi na účet a toho istého dňa otec previedol sumu 70.000 eur na sporiaci účet a súčasne v ten istý deň vybral z účtu sumu 10.000 eur. Z výpisu z účtu ďalej vyplynulo, že otec dňa 10.2.2011 vybral zo sporiaceho účtu sumu 65.000 eur, z ktorej sumy uhradil kúpnu cenu bytu prevedeného na matku v rámci vyporiadania BSM, čo nebolo v konaní sporné.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že otec bol zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti u zamestnávateľa E. - W. C. ako obchodný zástupca od 01.02.2011 do 30.04.2011 a jeho priemerná čistá mesačná mzda bola vo výške 89,10 eur. Od 01.06.2014 do 31.03.2015 bol otec zamestnaný u zamestnávateľa A., s.r.o., kde mu bola vyplatená čistá mzda za 6/2014 vo výške 340,81 eur, za 07/2014 vo výške 340,81 eur, za 08/2014 vo výške 640,81 eur, za 09/2014 vo výške 328,07 eur, za 10/2014 vo výške 56,74 eur, za 1/2015 vo výške 78,76 eur, za 02/2015 vo výške 340,81 eur a preplatok dane vo výške 19,38 eur a dňa 30.01.2015 zamestnávateľ dal otcovi výpoveď z organizačných dôvodov ku dňu 31.03.2015. Dňa 28.04.2016 uzavrel otec ako zamestnanec a E. - W. C. ako zamestnávateľ dohodu o pracovnej činnosti na dobu neurčitú od 02.05.2016, dĺžka pracovného bola dohodnutá na 10 hodín týždenne, dohodnutá odmena 110 eur mesačne, druh práce výpomoc v predajni - rozvoz tovaru podľa potreby, kde bol otec zamestnaný od 02.05.2016 do 30.06.2016. Zo zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2013 mal súd preukázané, že R. W. ako budúci kupujúci a otec ako budúci predávajúci ako spoluvlastníci nehnuteľnosti v podiele 1/2 a to bytu č. XX na ulicu F. XX, M. zapísaného na LV č. XXXX sa dohodli sa na uzavretí kúpnej zmluvy za podmienok, že kupujúci začne od 01.04.2013 splácať predávajúcemu kúpnu cenu 15.000 eur za uvedenú nehnuteľnosť v mesačných splátkach po 1.000 eur. Z uvedeného vyplýva, že otec v období od 01.04.2013 do 30.06.2014 mal pravidelný mesačný príjem zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluvy vo výške 1.000 eur. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava mal súd preukázané, že otec bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.01.2011 do 21.06.2011, dôvodom vyradenia bola nespôlupráca s úradom, od 23.09.2011 do 31.05.2014, dôvodom vyradenia bol vznik pracovného pomeru. Otec je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.04.2015 a evidencia trvá. Otec sa v súčasnosti posudzuje ako občan v hmotnej núdzi a zároveň je od 01.05.2015 poberateľom pomoci v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur, za obdobie január 2016 až september 2016 poberal dávky v hmotnej núdzi spolu vo výške 943,70 eur. Od 01.06.2016 bola otcovi znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 96,40 eur mesačne a od 01.08.2015 bola otcovi zvýšená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 117,40 eur mesačne. Otec nepoberá dávku v nezamestnanosti. Otec ako občan poberajúci dávku v hmotnej núdzi vykonáva pracovnú činnosť v A. na ochranu zvierat štyri dni do mesiaca po osem hodín. Otec poberal nemocenské od 10.10.2014 do 23.01.2015 spolu vo výške 760 eur. Otcovi bolo ponúknuté vhodné zamestnanie ako retušér analytik u zamestnávateľa PCA Slovakia, s.r.o., ale nebol zo strany zamestnávateľa prijatý do zamestnania z dôvodu nespĺňania kvalifikačných predpokladov. Otec sa uchádzal o pracovnú pozíciu - šofér osobného vozidla v COOP Jednota Trnava, ale uvedené miesto majú obsadené. Zo zhodných tvrdení účastníkov, dohody o vyporiadaní BSM a kúpnej zmluvy zo dňa 30.05.2011 mal súd preukázané, že otec v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zabezpečil prevod bytu č. XX, na X podlaží na Q. XX v M. zapísaný na LV č. XXXX, ktorého vlastníkom bol R. W..

15. Súd mal ďalej z kúpnej zmluvy zo dňa 02.02.2011 preukázané, že otec a R. W. ako kupujúci uzavreli s Y. H. ako predávajúcim dňa 02.02.2011 kúpnu zmluvu, na základe ktorej kupujúci nadobudli do podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2 byt č. XX na X p. na ulici F. XX v bytovom dome súpisné č. XXXX postavený na parcele č. 1635/118 zapísaný na LV XXXX za kúpnu cenu 40.000 eur. Otec v konaní uviedol, že uvedenú nehnuteľnosť kúpil z dôvodu, že chcel pomôcť priateľovi R. W., ktorý potreboval uvedený byt pre syna a nemal dostatok finančných prostriedkov. Otec však tiež nemal dostatok finančných prostriedkov, preto si podľa jeho tvrdenia a tvrdenia svedkyne K. S. požičal od nej sumu 20.000 eur na kúpu predmetného bytu. Uvedené konanie otca, teda zadlženie sa kvôli cudzej osobe napriek tvrdenému nedostatku finančných prostriedkov na platenie výživného vlastnému dieťaťu hodnotí súd tak, že otec vzal na seba neprimerané majetkové riziko s poukazom aj na to, že priateľ R. W., ktorému otec týmto mal pomôcť, kúpil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.04.2014 podiel otca na uvedenej nehnuteľnosti od otca za kúpnu cenu 15.000 eur a teda za cenu o 5.000 eur nižšiu, ako bola pôvodná cena jeho spoluvlastníckeho podielu a teda otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu.

16. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre okres Trnava, obec M., k.ú. M. vyplýva, že otec je stále vlastníkom parc. č. 2168/2 o výmere 283 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 2168/3 o výmere 27 m² - zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom s.č. XXXX a garáž. Otec tvrdil, že v čase rozvodu vykonal na predmetnom rodinnom dome rekonštrukciu podkrovia v hodnote 1.000.000,-Sk a od rozvodu v ňom žije sám. Uvedené súd považuje za neúčelné využívanie majetku, nakoľko otec v prípade nedostatku financií môže uvedený hodnotný rodinný dom speňažiť a zabezpečiť si bývanie primerané potrebám jednej osoby, k čomu však otec do dnešného dňa nepristúpil, podľa názoru súdu z dôvodu, že otec má dostatok finančných prostriedkov. Rovnako je otec stále podielovým spoluvlastníkom parc. č. 1858/3 o výmere 29752 m² orná pôda v podiele 1/7 evidovanej na LV č. XX, ktorú prenechal do užívania Poľnohospodárskemu družstvu Trnava za nájomné vo výške 618,-Sk ročne, ktorú nehnuteľnosť tiež v prípade potreby môže otec odpredať. Otec v priebehu konania odpredal motocykel skútera zn. Suzuki za 2.000 eur. Z rozpisu pravidelných mesačných výdavkov otca súd zistil, že priemerné mesačné výdavky otca na bývanie sú vo výške 100,79 eur (SIPO vo výške 46 eur, RTVS vo výške 4,64 eur, vodné a stočné 7,22 eur, ZSE 26,11 eur, mobil 10 eur, komunálny odpad 2,5 eur, daň z nehnuteľnosti 4,32 eur). Otec má vyživovaciu povinnosť len k medzičasom plnoletej T..

17. Otec v konaní o rozvod sp. zn. dňa 12.10.2009 tvrdil, že nepracuje z dôvodu, že má peniaze, ktoré mu dovoľujú, aby nepracoval, žije z výnosov a úspor a potrebuje si odpočinúť. Dňa 08.11.2010 otec predal cenný papier KBC HANO SKKF za cenu 74.684,14 eur. Z výpisu z účtu otca v S., a.s. vyplýva, že dňa 15.11.2010 bola otcovi pripísaná na účet suma 74.684,14 eur, ktorú sumu otec toho istého dňa vybral a takmer o rok neskôr dňa 08.12.2011 sumu 74.684 eur vložil na vkladové životné poistenie osôb, čo vyplýva z poisťky k poisťnej zmluve č. 0397437484 ako aj tuzemského platobného príkazu na úhradu zo dňa 08.12.2011. V období od 15.11.2010 do 08.12.2011, t.j. takmer rok, mal otec k dispozícii sumu 74.684,14 eur, hospodárenie s ktorou v uvedenom období nepreukázal, preto súd neuveril tvrdeniu otca a svedkov Y. T., I. N. a R. C., že v rokoch 2010 až 2012 otec nemal žiadne voľné finančné prostriedky a na splácanie výživného si musel požičať peniaze od svedkov, od Y. T. v sume 17.000 eur, od I. N. v sume 17.000 eur a od R. C. v sume 20.000 eur. V prípade, ak by si otec aj uvedené sumy požičal, a to za účelom, ktorý najprv tvrdil na pojednávaní a aj svedkom, teda za účelom platenia výživného na T., požičaná suma 54.000 eur by postačila na uhrádzanie výživného vo výške 600 eur mesačne na 7,5 roka a teda v schopnostiach otca by stále bolo platiť výživné v uvedenej výške. Neskôr v konaní otec začal tvrdiť, že uvedené pôžičky si nebral len za účelom platenia výživného, ale že z požičaných peňazí aj sám žil, na čo však súd nemôže prihliadať, pretože vzhľadom na deklarovany - takmer žiadny príjem otca, otec uzatvorením zmlúv o pôžičke prebral na seba neprimerané majetkové riziká, čo pri určovaní výživného nemožno zohľadniť. Ako bolo preukázané, otec dňa 08.12.2011 vložil sumu 74.684 eur na vkladové životné poistenie osôb - T. a pred dovŕšením jej 18 narodenín uvedené poistenie zrušil a sumu 74.581,51 eur dňa 25.01.2013 vybral, resp. mu bola pripísaná na účet, čo súd považuje zo strany otca za účelové konanie rovnako ako tvrdenie, že uvedené peniaze mali byť zablokované a nemohol s nimi disponovať, nakoľko z oznámenia E. - L. L., a.s. o zostatku k poisťnej zmluve zo dňa 18.01.2013 vyplýva, že poisťná zmluva bola zrušená na základe dohody a nie po uplynutí nejakej doby viazanosti. Otec ďalej predal dňa 19.01.2011 cenný papier KBC IFIMA CLASS E SKK 04/07/2040 za cenu 81.407,40 eur. Z výpisu z účtu otca vyplýva, že uvedená suma bola dňa 26.01.2011 otcovi pripísaná na účet a toho istého dňa otec previedol sumu 70.000 eur na svoj sporiaci účet a zároveň v ten istý deň vybral z účtu sumu 10.000 eur. Otec v konaní uviedol, že si nespomína, na čo vybral a minul sumu 10.000 eur, čo súd

hodnotí ako veľmi ľahkovážny a nezodpovedný prístup otca k vyživovacej povinnosti. Z výpisu z účtu ďalej vyplýva, že otec dňa 10.02.2011 vybral zo sporiaceho účtu sumu 65.000 eur, z ktorej sumy uhradil kúpnu cenu bytu prevedeného na matku v rámci vyporiadania BSM, čo nebolo v konaní sporné. Ohľadne zvyšnej sumy 5.000 eur, ktorá mu zostala na sporiacom účte otec uviedol, že túto minul, nevedel však uviesť, na aký účel, čo opätovne súd hodnotí ako nezodpovedné nakladanie s majetkom vzhľadom na pretrvávajúcu vyživovaciu povinnosť.

18. Počas odvolacieho konania otec súdu oznámil a doložil pracovnou zmluvou, že sa zamestnal v spoločnosti U. J. L., s.r.o., so sídlom V. XX, M., na pozícii prevádzkového pracovníka s dohodnutou hrubou mzdou 590 eur s dohodnutým nástupom do práce dňa 15.11.2016.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pochybil, pretože sa dostatočným spôsobom nezaoberal zistením zárobkových schopností, možností a majetkových pomerov otca v čase od začatia konania, teda od 8.4.2013, do rozhodnutia súdu, keď dokazovanie zameral a svoje rozhodnutie postavil na tom, že pomery otca tak v čase ostatného rozhodovania, ako aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie sú nadštandardné, pričom z napadnutého rozsudku, ako aj jeho odôvodnenia nemožno zistiť, na základe čoho súd prvej inštancie k záveru o nadštandardných a nezmenených pomeroch otca v čase rozhodovania súdu dospel, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zo strany otca dieťaťa došlo k odpredaju takmer všetkého hodnotného hnutel'ného a nehnuteľného majetku buď v čase ostatného rozhodovania súdu o výživnom alebo pred začatím predmetného konania (8.4.2013). Súd prvej inštancie nemôže bez ďalšieho vychádzať zo záverov obsiahnutých v odôvodneniach predchádzajúcich rozhodnutí o výživnom (rozhodnutie rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 27C/229/2009 - 162 zo dňa 11.3.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/153/2010 - 200 zo dňa 16.6.2010, rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 18P/24/2011 - 118 zo dňa 28.3.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/45/2012 - 166 zo dňa 31.10.2012), nakoľko v čase predchádzajúcich konaní došlo zo strany otca k speňažovaniu jeho majetku, čo sa však v čase predmetného konania už nedeje a otec bol buď zamestnaný alebo bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a dokonca bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi.

20. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania).

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného a súvisiacej časti trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. Po vrátení veci súd prvej inštancie vec opätovne posúdi v zmysle vyššie uvedeného, porovná okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. V novom rozhodnutí súd rozhodne tak o trovách prvoinštančného, ako i odvolacieho konania.

23. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).